

Landde forestkrevne, se Næringskommissionens Betænkning Side 124. — Derimod er det naturligtvis af ikke liden reel Betydning, som ult antydet, naar det af et — tal foreslaas, at Bestemmelsen om, at Beløbet af de omhandlede Afgifter fordeles mellem Købstæderne, skal udgaa. Dette Forslag begrundes ved, at der formentlig mangler Tøje til at lade dette Beløb, der ikke er saa gauffte ringe — vel henimod 200,000 Kr. om Aaret — alene komme Købstæderne til gode; Mindretallet gør herimod gældende, at den omhandlede Omrejse for at søge Afsetning for udenlandsk Regning dog fornemmelig skaber en Konkurrence, og for saa vidt rimeligvis Tab, for de handlende i Købstæderne, som det derfor vel synes billigt at lade fortrinnsvis nyde godt af Betalingen for Afgangsbøfiserne. — Tilføjeisen af et nyt Stykke med Hensyn til Indsamling af Bestillinger paa Sædfrø m. v., som foreslaas under Nr. 37, er maaste i og for sig ikke nødvendig, men for en Sikkerheds Skyld anses det dog rigtigst at have en udtrykkelig Udtalelse af det foreslaaede Indhold.

Til § 18 er der intet Vædringsforslag stillet. Hvad § 19 angaar, maa Forslaget under Nr. 38 betegnes som redaktionelt. Nr. 40 gaar kun ud paa at rette en Trykfejl — det samme gælder Forslaget Nr. 42 til Nr. 20 — og Nr. 41 tilfiger kun at antyde, hvad det er man har haft for Øje, naar det siges, at Overøvrigheden under særlige Omstændigheder skal kunne meddele Tilladelse til Forauktionering af de paagældende Varer. — Af reel Betydning er det, naar det under Nr. 39, i Konsekvens af den større Handelsfrihed, som i den foreslaaede nye § 4 søges bevaret for Skipperne, indstilles, at det sidste Punktum i 1ste Stykke af § 19, der forbyder Skipperne at sælge de i Udkastets § 4 nævnte Varer ved Auktion, skal forandres derhen, at Skipperne skulle kunne lade Varer forauktionere i Købstaden i samme Kwantiteter, i hvilke de kunne forhandles fra Skibene, og naar det derhos

foreslaas, at indenlandste Landbrugsprodukter, der af Producenter eller Optøbere føres til Købstaden, paa samme Sted kunne sælges ved Auktion. Begge Dele stemme med Bestemmelserne i den nugældende Næringslov af 1857 § 40, som man for saa vidt ikke finder Grund til at forandre, saa meget mindre, som den der hjemlede Ret for Skipperne til Forhandling ved Auktion næppe har vist sig i Praksis at være af stor Betydning, og Friheden til Forauktionering af Landmandsprodukter vel kan siges at være en Følge af, at Bestemmelserne i Udkastets § 19 overhovedet ikke vedrøre den fri Næringsdrift — se Næringslovskommissionens Betænkning Pag. 126 —, men dog formentlig helst bør udtrykkelig udtales.

I Henseende til Vædringsforslagene til Udkastets § 21 under Nr. 43 til 49 henvises til de ovenfor (S. 4—5) fremsatte Bemærkninger.

Det samme kan Udvalget for en væsentlig Del gjøre med Hensyn til Affnit III 2den Del Str. B Haandværk og Fabriksdrift. Man skal dog her gøre følgende yderligere Bemærkninger.

Det er formentlig en naturlig Følge af, at tvungne Jagprøver opgives, at Udkastets §§ 22 og 23 blive at sammenarbejde som foreslaaet under Nr. 50. Herefter maa imidlertid tillige Opregningen af de enkelte Haandværk, til hvilke Adkomsten efter § 22 stulde betinges af en Duelighedsprøve, bortfalde; Reglen bliver nemlig den, at der hverken for de saaledes opregnede eller for noget andet Haandværks Bedkommende, til hvis Udøvelse der efter Bedtægten nu eller senere kan erhverves Adkomst, bliver Tale om nogen Jagprøve som Betingelse for Adkomstens Erhvervelse. — At §§ Nr. 25 og 26 maa udgaa er en Selvfølge; ved §§ Nr. 27, 29 og 30 er der ikke fundet noget at erindre.

Til Udkastets § 28 stilles der derimod 2 smaa Forslag, det ene, Nr. 53, om i Litra d. at udelade Ordene „i Købstæderne“, idet man mener, at der ikke er nogen Grund til at indskrænke Tilladelsen for Bogbindere